

За пова и ожидавамъ
Смерть ша си сосъ радосъ,
Да безъ него не уживамъ
Свѣшовнаша сладосъ.

6.

Каква красна мѣсячина!
Каква вечеръ любезна!
Тихо вѣшрець се играе
Въ прелюбезна долина.
Малкій Славій сладко пѣе
Въ лисшвенныше клончеша.
При кладенца гъргурица
Другаря си посреща.
Тамъ го съ радосъ она гледа,
И любезно обнима:
Цѣлува го пресладосшно,
И крылаша разнима.
Виждь колка е любовь чисша
На пшичкише невинны,
Кояшо ги увѣрава,
Какъ са всегда блажени.
Покажи ми и шы Либе!
Таква любовь искренна,
Да ше вида и азъ сега,
Че си и шы мнѣ вѣрна.

